

כיבוש הבופור הוא הישג [?] אך יש לתקוף גם בביירות

31.05.2026 | שבת מאיר בן שבת written by

"ישראל מפרקת את הסדר האזורי שעוצב בהסכם סייקס-פיקו ויוצרת במקומו מספר רב של ישויות עדתיות ושבטיות" כך הלין אתמול (ראשון) המנהיג הלבנוני הדרוזי וליד ג'ונבלט, בראיון לעיתון הצרפתי "לה מונד". לדבריו, כיבוש רכס הבופור על ידי צה"ל ישמש את ישראל ליצור אזור חיץ שהשפעתו תשתרע לכל רוחב דרום לבנון עד לפאתי דמשק.

בעוד בישראל מרבים לדבר על כיבוש הבופור כהישג טקטי ותודעתי שחשיבותו האסטרטגית אינה גבוהה, גורמים בלבנון מודאגים דווקא מפני ההשלכות האסטרטגיות שעשויות להיות לו.

נפילת המוצב המבוצר היא מכה מוראלית לחיזבאללה ופגיעה נוספת במאמציו לחדש לעצמו את תדמית "מגן מדינת לבנון".

אין חולק על היתרונות הצבאיים המידיים שהאחיזה ברכס הבופור מעניקה לכוחותינו. היא מאפשרת שליטה בתצפית ובאש על שטחים נרחבים וצירי תנועה מרכזיים בדרום לבנון, משפרת את התנאים להשמדת תשתיות טרור מבוצרות של חיזבאללה ומרחיקה מאזור אצבע הגליל את איום הירי הישיר והפשיטות.

השליטה ברכס הבופור גם מקדמת את כיתור כוחות חיזבאללה בדרום לבנון ומגבילה את יכולת התמרון וההגנה שלהם.

היא מחזקת את המסר לפיו מי שמאיים על ישראל עלול לשלם על כך בנכסים-קרקעיים ומספקת לה עמדת מיקוח בתהליך עיצוב ההסדרים העתידיים. בשום אופן אין להמעט בחשיבותם של יתרונות אלה. הדאגה שביטא ג'ונבלט בהחלט מעודדת.

יחד עם זאת, לא בטוח שהישג זה, בפני עצמו, ישנה את פניה של המערכה הניטשת עם חיזבאללה.

אם נחזור לנובמבר 2024, הנוסחה שהובילה את ארגון הטרור אז להסכים לנסיגה מדרום לבנון ולתנאים שישראל הציבה להפסקת-האש, הייתה מורכבת מארבעה נדבכים:

הראשון, פגיעה שיטתית נרחבת וחסרת-תקדים בצמרת הארגון וברוב הפיקוד הבכיר שלו באופן שהשאיר אותו ללא הנהגה סדורה ובלי יכולת לניהול לחימה אפקטיבית.

למרכיב זה קדמה מהלומה אסטרטגית בדמות שורה של מבצעים ומכת-פתיחה שפגעו במערכות הקשר, הפיקוד והשליטה ("אירוע הביפרים"), השמידו חלק משמעותי מיכולות הטילים ארוכי

הטווח והכטב"מים והכניסו את הארגון לבלבול ולמבוכה.

הנדבך השלישי הוא התמרון הקרקעי שהוביל לחיסול אלפי מחבלים ולהשמדה של אלפי תשתיות טרור, נשק, בונקרים ומנהרות וגם הניע אוכלוסייה נרחבת אל מחוץ לדרום לבנון.

לשלושת המרכיבים הללו נוסף הלחץ הכבד באמצעות תקיפות על ביירות ועל עומק לבנון, לחץ שפגע קשות במעוזי הארגון והעצים את הביקורת הציבורית הפנימית נגדו.

לא קשה להבחין בהבדלים בין המצב דאז למערכה כיום. לזו הנוכחית חיזבאללה נכנס באופן יזום, לא רק כדי לתמוך באיראן המוכה, אלא מתוך מתוך כוונה ברורה לשנות את כללי המשחק עם ישראל, שאותם הוא נאלץ לקבל בנובמבר 2024.

מזכ"ל חיזבאללה, נעים קאסם, הדגיש זאת בנאום הלוחמני שנשא לפני כחודשיים, כשאמר: "החלטנו שכעת הבשילו התנאים להתמודד עם האויב² כאשר נפעל בשיתוף עם איראן נוכל להחלישו ולהביא אותו להסכם טוב יותר שימנע ממנו לתקוף בלבנון".

מרקו רוביו מזכיר המדינה האמריקני הכריז באחרונה, בתגובה להצהרות נעים קאסם, כי העידן שבו ארגון טרור מחזיק אומה כבת ערובה, מתקרב לסיומו.

ואולם, דווקא הזיקה שנוצרה בהסכמת הממשל בווישינגטון בין הפסקת-האש באיראן למצב בלבנון, מחזקת את ארגון הטרור הזה כמו-גם את החסות שאיראן כופה על ארץ הארזים.

אם ההסכם המתגבש להפסקת האש עם איראן יכול גם את לבנון, תהיה זו עוד תוספת לחיזוק השפעתה של איראן בזירה זו ולמעמדו של חיזבאללה.

ולא רק זאת, קשה להבין את ההיגיון בהגבלות שארה"ב מטילה על ישראל בנוגע לפעילות בביירות.

אם הסיבה לכך היא החשש מפני האפשרות שהפלת מבנים בביירות תגרום לאיראן לסגת מהפסקת האש³ מניין בכלל הבסיס לחשש הזה. אילו רצתה בכך, היו לאיראן לא מעט הזדמנויות לקטוע את הפסקת האש, כמו למשל התקיפות האחרונות שביצעה ארה"ב. בכל המקרים הללו טהראן הסתפקה בתגובה מילולית או בחיכוך מקומי ודבקה בהפסקת האש משום שהאינטרס הברור שלה הוא להמשיך בכך.

אם המגבלה האמריקנית על תקיפות ישראליות נובעת מהרצון לקיים משא ומתן מדיני בין ישראל לממשל עאון⁴ הרי שהחסות האיראנית להפסקת האש ומרחב החסינות שחיזבאללה מקבל, רק מזיקים לעאון.

אדרבה, דווקא פגיעה ישראלית בנכסי חיזבאללה בביירות, תחליש את הארגון השיעי ותספק לעאון הזדמנות להיות זה שמביא בעצמו את בשורת הפסקת האש ללבנון.

העיסוק בשאלה זו איננו דיון אקדמי. יש לו משמעויות מעשיות כבדות משקל. משום שהפגיעה בנכסי חיזבאללה בביירות היא הדרך לבלום את מאמץ חיזבאללה לעצב משוואות חדשות ובאותה נשימה גם לקטוע את השימוש בנשק הרחפנים שעלות הפעלתו זולה מאוד והמחירים שהוא גובה יקרים מדי.

מאחר שיריבינו בכל הזירות, גם בעזה וביו"ש, עוקבים אחר ההתמודדות עם איום הרחפנים ועלולים להסיק מכך מסקנות לגבינו, התשובה הישראלית לכך חייבת לשכנע אותם שלא יהיה כדאי להם להיכנס לכך².

מכל הסיבות שנמנו כאן, ישראל חייבת לפרק את הזיקה שארה"ב אפשרה בין הלחימה באיראן למצב בלבנון. הלחץ שהציבור בישראל מפעיל בנושא זה הוא ביטוי לדחיפות העניין ורוח גבית לדרג המדיני.

פורסם בישראל היום, בתאריך 01 ביוני 2026.

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.